

והם נסעו מאחריה ומדרכה, והלכו אחר דרך הנחש העקלתון, ששולט בארץ אדום, ואז (במדבר כא) ותקצר נפש העם בדרך, משום שטעו מדרך החיים. אז, (סו) וידבר העם באלהים ובמשה. בכל הם התרעמו - בתורה שבעל פה ובתורה שבכתב. כי אין לחם - זו תורה שבעל פה. ואין מים - זו תורה שבכתב, והוא לחם הקלקל, שקל היה בעיניהם דבר התורה שבעל פה.

בא וראה, אהרן ימינו של המלך, הסתלק, והסתלקו שבעה העננים מהם, אז חזרו לאחריהם שבע דרגות, כשנסעו מבאר המים הנובעים הזו, שהיתה מנסכת לקבל על מלכות שמים. שהרי בראשונה היו עולים באותן דרגות ממטה למעלה. אחר כך חזרו לאחריהם, ונדבקו בנחש העקלתון ששט בינם, שהרי יצאו מהרשות העליונה באותן שבע דרגות שחטאו בהן, והסתלקו מהן. ואז היתה לו רשות לנחש הפתחון לשלט בהם, והוא (שם יא) עמלק יושב בארץ הנגב, אם לא שחזרו בתשובה ונדבקו בקול יעקב, ואז שלטו באותו הנחש, ונמסר בידיהם.

ואחר כך חזרו לסרחונם, וחטאו במקום של תורה ומצוות, וחזרו לאחור שבע דרגות. אז התעורר הנחש העליון לשלט עליהם, שכתוב (שם כא) וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים. מה זה שרפים? כמו שנאמר (ישעיהו י) שרפים עמדים ממעל לו. שנים היו, וחזרו להיות אחד, תנינם כתוב חסר.

וכמה נחשים יצאו מאותו הנחש העליון והתחברו בהם. אז חזרו בתשובה שלמה ונדבקו בצד הרחמים, להוריד רחמים, לבשם

ואינון נטלו מבתרה ומאורחה, ואזלון בתר ארע חוץ עקימא, דשליט בארץ אדום, פדין ותקצר נפש העם בדרך, בגין דטעו מארעא דחיי. פדין, וידבר העם באלהים ובמשה. בכלא איתרעמו, בתורה שבעל פה, ובתורה שבכתב. פי אין לחם, דא תורה שבעל פה. ואין מים, דא תורה שבכתב, והוא לחם הקלקל, דקלילא הוה בעיניהון מלתא דאורייתא דבעל פה.

הא חזי, אהרן ימינא דמלפא, אסתלק, ואסתלקו שבעה עננים מנהון, פדין אתחזרו לבתריהון שבע דרגין. פד נטלו מהאי בירא דמיין נבעין, דהוה מנסכא עלייהו לקבלא עול מלכותא דשמיא. דהא בקדמיתא הו סלקין באינון דרגין מתפתא לעילא. לבתר, אתחזרו לאחוריהון, ואתדבקו בחוץ עקימא, דשאט בימא, דהא נפקו מרשותא עילאה, באינון שבעה דרגין דחבו בהון, ואסתלקו מנהון. פדין הוה ליה רשותא לחוץ תתאה לשלטא בהו, ואיהו, עמלק יושב בארץ הנגב. אי לאו דאהדרו בתויבתא, ואתדבקו בקול יעקב, וכדין שליטו בהוה חוץ ואתמסר בידייהו.

ולבתר אתהדרו לסורחנייהו, וחבו באתרא דתורה ומצוה, ואתהדרו לאחורא שבע דרגין. פדין איתער חוץ עילאה לשלטאה עלייהו, דכתיב, וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים. מאי שרפים. כמה דאת אמר (ישעיהו ג) שרפים עומדים ממעל לו. תרי הו, חד אתחזרו, תנינם כתיב חסר.

וכמה נחשים נפקו מהוה חוץ עילאה, ואזדווגו בהו. פדין אהדרו בתויבתא שלימתא, ואתדבקו בסטרא דרחמי, לנחתא